

antagelig forelægges for Fremmedpolitiet til Udtalelse. Fremmedpolitiet er i Forvejen overbelastet med Arbejde og vil ikke være i Stand til at ekspedere Sagerne hurtigt paa normal Maade, hvilket Behandlingen af Sager om Opholds- og Arbejdstilladelse viser. Derefter skal hver enkelt Sag for et Nævn i Henhold til § 5, og først efter Indstilling af dette Nævn kan Handelsministeriet, naar særlige Omstændigheder findes at begrunde det, fritage Ejendom, der tilhører Emigranter, fra Konfiskation.

Inden alt dette kan komme i Gang, skal imidlertid først Kommissarius udpeges, og der skal oprettes en særlig Myndighed. I Begrundelse til § 6 (Udkast S. 13) siges: „Det vil formentlig vise sig nødvendigt for Kommissarius at etablere et ret stort Kontor...“. Det er for Tiden meget vanskeligt at faa det fornødne Kontorpersonale og antagelig endnu mere vanskeligt at faa det overordnede Personale (Jurister) til Kontoret. I Mellemtiden maa Emigranterne vente, medmindre der kan gøres noget for dem, inden Loven antages.

Emigranternes Ejendom er i Øjeblikket underkastet Bestemmelserne i Handelsministeriets Bekendtgørelse af 2. Juli 1945 angaaende Anmeldelse af og Dispositioner over her i Landet værende tysk og japansk Ejendom, som i § 5 bestemmer, at Dispositioner over anmeldelsespligtig Ejendom (som i det store og hele defineres paa samme Maade, som i det foreliggende Lovudkasts § 3) skal for at være gyldige godkendes af Ministeriet for Handel, Industri og Søfart, men Bekendtgørelsen indeholder en § 6, efter hvilken de i § 5 indeholdte Bestemmelser ikke finder Anvendelse paa „Dispositioner, der foretages inden for Grænsen af normal Forvaltning af fast Ejendom eller normal Dritt af en Virksomhed, eller som er nødvendige til Videreførelse af en Husholdning“. Hvis man vilde indtøje denne meget rimelige Bestemmelse i det foreliggende Lovudkast, og man samtidig fritog Emigranter for at aflevere deres Kontanter og lod være med at konfiskere eller beslaglægge deres Bankbeholdninger, vilde man faa Tid til at undersøge de enkelte Sager grundigt uden at forvolde de enkelte uoprettelig Skade.

Man kunde kræve, at Emigranter for at forebygge Konfiskation skal kunne legitimere sig som saadanne, f. Eks. ved at forevise en Skrivelse fra Fælleskomiteen, der under Samvirke med Rigspolitiet i det sidste Halvaar har foranstaltet en almindelig Emigrantregistrering. Overlader man Legitimeringen til en Myndighed, f. Eks. Politiet, bliver det hele antagelig paa en for de enkelte Emigranter skæbnesvanger Maade forsinket, da Politiet i Forvejen ikke kan klare det Arbejde, som foreligger.